

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת יבמות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"י האשה רבה

גמ' פז: - פט.

ניסת ע"פ ע"א [הקילו משום עיגונא - מתוך חומרא בסופה (דייקא)]
תצא מזה ומזה [רש"י - לאו אנוסה - לא דייקא קנסי לה],
וצריכה גט או חליצה מאחין מזה ומזה [קנסוה - שמא יאמרו גירש זה ונשא זה], לר"ש - מייבמין
לאח הראשון (רש"י - לכתחלה) ולתי' א' בגמ' א"צ גט משני
משניהם אין לה כתובה (לר' יוסי - מראשון יש), פירות, מזונות, בלאות
משני ממזר דאורי' ומראשון דרבנן (לר"ש מותר),
אין מטמאין [לא יטמא בעל - בפסולה], מציאה ומע"י והפרה [שתתגנה] (לר' אלעזר לראשון יש)
נפסלה מכהונה [רש"י - זונה], ממעשר ראשון ותרומה דרבנן [קנס]
לרב הונא (צא:): ר"ש כר' אלעזר - ושניהם כר' יוסי, ולא להיפך; לר' יוחנן - רק להיפך
ע"א נאמן באיסורין דאיתחזק איסורא כשבידו להפקיעו
רב - ניסת עפ"י ב' ל'עד (וברי לי) כנגד ב' שחזר בעלה ואיננו מכירו לא תצא -
ל"ק אפי' באו עדים ואח"כ ניסת דלא כר' מנחם בר' יוסי,
ל"ב דוקא ניסת ואח"כ עדים כרמבר"י
לתי' א' בגמ' חוץ מניסת לכהן [וקדשתו - בעל כרחו]
שמואל - לא הולכין בתר רוב דעות נשים כנגד הע"א בהיא מכחשא [רש"י - נאמן על עצמה באיסורין בברור
לה - ויצתה מחזקה עפ"י ראשון]
ל"ב - כנגד ע"א אפי' שתקה, כנגד עדות אשה והיא מכחשא

גמ' פט. - צב.

תרם מטמא על טהור - בשוגג חל (אבל בתרם סרוח ויחזור ויתרום [הו"ל לטעום])
במזיד - רב חסדא - לא חל [דלמא פשע ולא יפריש (חוץ מאין נקוב על נקוב - בב' מאני ציית)
וחכמים עוקרין דב"ת]
ר' נתן בר' אושעיא - תרומה ויחזור ויתרום
תרם מחיוב על פטור - חל אבל יפריש על התרומה ממק"א [טבל מדאורי']
ירושל' אשתו קטנה - ב"ה - משתכנס לחופה [הפקר ב"ד], ב"ש - וגם בקומתה (רש"י - גדלה),
ר"א - תגדיל ותבעל - וכן ליטמא [מת מצוה] ולאכול תרומה דרבנן
נתן חולין טמאין לתשלומי תרומה טמאה מותר
לתרומה טהורה במזיד - תשלומין וחוזר ומשלם,
בשוגג - ר"מ - תשלומין [רש"י - ראויין להיות "קודש" - רעה על היפה]
לחכמים - וחוזר ומשלם [אטו מזיד]
עקירת דבר מה"ת: הפקר ב"ד [עזרא - יחרם כל רכושו, ראשי האבות למטות - מנחילין כאבות] בשב
ואל תעשה, למיגדר מילתא [אליו תשמעון], אפקעינהו,
מכין ועונשין למיגדר
ניסת ע"פ ב' עדים - ר"ש (רב להל') - חוזרת לבעל וא"צ גט משני [מאי הו"ל למיעבד]
ורבנן חולקין (רב הונא בדר"י להל')
ניסת ע"פ הוראת ב"ד וחזר הבעל - משנה (ר"נ להל') - אינה מביאה קרבן
אא"כ: ניסת לכה"ג (לר' אלעזר בן שמוע ביאות מחלקות, לחכמים גופין מחלקין),
לר' אלעזר זינתה (ור' יוחנן חולק [שויתוני פנויה])
ר"א (זעירי ורבא להל') - מביאה קרבן [טעות (ולא הוראה)]

רש"י צ.

אכילת תרומה טמאה בטומאת הגוף במיתה

גמ' צב. - צד.

יבום, לר"ע יבמה לשוק בטעות - הולד ממזר

יבמה לשוק - רב ור' ינאי - לא תפסי קידושין [לא תהיה] ואין הולד ממזר, לל"ב דרב גידל בניסת בעי גט [מיחלפא בהלך בעל למדה"]
שמואל (אמימר להל') - ספק וצריכה גט, רב אשי - ומותרת ליבם (לרש"י - אפי' ניסת) (לפי' א' ברב גידל כזנות ולרב המנונא אסורה ליבם)

רב הונא - מקנה דבר שלא בא לעולם (כרב, ר' ינאי, ר' חייא, ר"מ, ר"א בן יעקב, ר"ע),
ור"נ חולק - ואי אכיל לא מפקינן

ע"א נאמן להתיירה ליבמה, לרבא אף לשוק [ק"ו] וההוא מרבנן חולק [סניא ליבם ולא דייקא]

בעלה קיים היה ומת - ולד מלאחר מיתה אינו ממזר

בנתקדשה לבד - חוזרת לבעל בלי גט, וגט לא פוסלה מכהונה [גרושה מאישה]

גמ' צד: - צז.

נשא אחות אשתו בטעות (רש"י - ע"פ ע"א) - מותר באשתו [ושכב איש אותה - ולא אחותה] [חוץ מב"ש לר"י [ק"ו מאשת איש דהותרה בגט] (ור' יוסי חולק)] ובקרוכותיה עכשיו, ובה לאחר מיתת אשתו, אפי' בנאסרה על גיסו

ר' יוסי - לר' אמי - בנאסרת על גיסו (עפ"י ע"א) אסור באשתו - ר' יצחק נפחא - ואחותה של נשואה מותרת לגיסו [רש"י - אין חשש "גירש זה ונשא זה והחזיר גרושתו" אלא באחות ארוסה דיאמרו קידשה על תנאי] והוא מותר באשתו (ולת"ק ממ"נ אסורה אגיסו דקנסוה דלא דייקא, ולפי' א' בשמואל ממ"נ מותרת)

לר"ע ייבם ארוסה או נשא אחות ארוסתו בטעות בעי גט [יאמרו דקידש על תנאי] ואסורה, ות"ק חולק

בא על חמותו - לר"י פוסל את אשתו אף לב"ה, לר' יוסי רק לב"ש [ואתה], להל' מותרת

רב - יבמה כאשת איש, ושמואל חולק -

רב הונא - מח' ביבם ארוסה בטעות אם אסורה לבעלה דאמרי תנאה הוי,

אביי - מח' אי שומרת יבם שזינתה מיפסלה כרב המנונא, אי תפסי קידושין ביבמה לשוק

ביאת בן ט' כמאמר ופוסל אף בסוף - אחר מאמר אחיו הגדול, וכן חליצה לר"מ,

אבל מאמר וגט בן ט' פוסל רק בתחלה,

לרבנן דר"מ - חליצה אינה פוסלת כלל

ר"מ - יש גט גדול אחר גט קטן אף לר"ג

ת"ק - יש ביאת בן ט' אחר ביאת בן ט' לפסול (לכן עזאי רק בב' יבמין ולא א' בב' יבמות)
לר"ש אינו פוסל [ספק אי ביאתו קונה לגמרי (ואין ביאה אחר ביאה) או לא קני כלל]

ביאת בן ט' ומת - חולצת [זיקת ב' יבמין], לר"ש מתייבמת,

ואם נשא אשה משהגדיל - לת"ק אשתו מתייבמת,

לשמואל ור' יוחנן - למשנה לא: חולצת (ורב חולק - לא עשו ביאה כמאמר),

לר"ש - א' מתייבמת וא' חולצת [צרתה במקצת במאמר]

{ ביה"כ של טבריא שנקרע ס"ת בחמתן - נהיה ע"ז; ר' אלעזר דורש סתם

והכל יודעין של ר' יוחנן היא; שמועה מפיו - שפתותיו דובכות בקבר }

בלי שערות ובלי סימני סריס נידון כקטן עד רוב שנותיו

רש"י צה:

ייבם נשואה בטעות לכו"ע מותרת לבעלה